Нависли хмари грози і крови,
Закрили сонця правдивий світ.
І громи смерти уже готові
Ударить землю, вселити гніт.

І почорніли земельні груди;
П’явки, гадюки без міри пруть.
І притаїлись лякливо люди,
Когось чекають, чогось-то ждуть.

А духи смерти, неначе тіні,
Літають тихо і сіють зло.
І нижче хмари спустились сині,
І сонце в спокій кудись зайшло…